

27 Ιουνίου, 1994

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΪΖΟΣ ΚΟΥΤΑΣ,

Αιτητής,

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 788/92)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Η φύση των καθκόντων δεν αποτελεί νόμιμο κριτήριο επιλογής — Η εκτέλεση υποδεέστερων ή αυξημένων καθκόντων δεν μπορεί να αποβαίνει εις βάρος ή υπέρ των υπαλλήλων που τα ασκούν.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Επιπρόσθετα προσόντα μη απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας — Περιθωριακής σημασίας και οριακής βαρύτητας.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Πείρα που αποκτά υπάλληλος εργαζόμενος υπό συγκεκριμένη ιδιότητα αποτελεί παράγοντα που εμπίπτει στην αξία του.

15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης προσδιοριστικό και επαιξητικό της αξίας των υποψηφίων — Δεν μπορεί να παραγνωρίζεται από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία.

20

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια είναι ίσα.

25

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθη στη θέση Πρώτου Λειτουργού Αρχείων και Επικοινωνιών στο Υπουργείο Εξωτερικών, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του ίδιου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- (1) Σύμφωνα με το Άρθρο 35(3) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, "Οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων για προαγωγή αποφασίζονται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα". Κατά συνέπεια οι διεκδικήσεις για προαγωγή υπαλλήλων που κατέχουν την ίδια θέση γίνονται με βάση τα θεσμοθετημένα κριτήρια και δεν μπορούν να μεταβάλλονται ανάλογα με τα ιδιαίτερα καθήκοντα τα οποία αυτοί εκτελούν. Η φύση των καθηκόντων δεν αποτελεί νόμιμο κριτήριο επιλογής και ο υπάλληλος στον οποίο ανατέθηκαν υποδεέστερα ή περιορισμένα καθήκοντα δεν μπορεί να τίθεται σε δυσμενέστερη θέση από εκείνον στον οποίο παρασχέθηκε η ευκαιρία για ευρύτερη ανάπτυξη των ικανοτήτων του. 5 10 15
- Μέτρο κρίσης της αξίας των υποψηφίων είναι η επιτυχία με την οποία ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται, όπως αυτή αντι-κατοπτρίζεται στις ετήσιες υπηρεσιακές τους εκθέσεις.
- (2) Η σύσταση του Διευθυντή στην υπό εξέταση υπόθεση ήταν λεπτομερής, δεόντως αιτιολογημένη, ικανοποιούσε τις απαιτήσεις του σχετικού άρθρου του Νόμου και καθιστούσε ευχερή το δικαστικό της έλεγχο. 20
- Συγκρίνοντας τους δύο υποψηφίους ο Διευθυντής ορθά κατέληξε ότι τα προσόντα και των δύο ήταν περίπου τα ίδια, το συμπέρασμά του δε αυτό βρισκόταν σε πλήρη συμφωνία με τη νομολογιακή αρχή ότι η κατοχή επιπρόσθετων προσόντων μη απαιτούμενων από τα Σχέδια Υπηρεσίας αποτελεί παράγοντα περιθωριακής σημασίας και οριακής μόνο βαρύτητας. 25 30
- Αντίθετα προς τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή, ότι η αναφορά του Διευθυντή στα γραφειακά καθήκοντα που εκτελούσε το ενδιαφερόμενο μέρος από το 1962 μέχρι το 1971 συνιστούσε πλάνη περί τα πράγματα, η αναφορά αυτή υποστηριζότο πλήρως από το περιεχόμενο των φακέλων της διοίκησης. 35
- (3) Στην σύστασή του ο Διευθυντής δεν παρέλειψε ν' αναφερθεί στην αρχαιότητα του αιτητή, πρόσθεσε όμως ότι το ενδιαφερόμενο μέρος, που διορίστηκε στη Δημόσια Υπηρεσία από το 1962 και για τα πρώτα εννέα χρόνια της υπηρεσίας του εκτελούσε γραφειακά καθήκοντα, είχε πιο εκτεταμένη πείρα σε θέματα αρχείων, γεγονός που τον καθιστούσε καταλληλότερο για προαγωγή. 40

Όπως έχει καθιερωθεί από τη νομολογία, πείρα την οποία αποκτά υπάλληλος εργαζόμενος υπό συγκεκριμένη ιδιότητα αποτελεί παράγοντα ο οποίος εμπίπτει στην αξία του.

- 5 (4) Πέρα από τα θεσμοθετημένα κριτήρια, ο Διευθυντής βάσει τη σύστασή του και στην προσωπική του γνώση για την προσφορά, απόδοση και υπηρεσιακή επάρκεια των δύο υποψηφίων. Λόγω της γνώσης αυτής ο Διευθυντής έκρινε πως το ενδιαφερόμενο μέρος θα ανταποκρινόταν πολύ καλύτερα στα καθήκοντα που απαιτούσε η
- 10 υπό πλήρωση θέση. Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως η σύσταση του Διευθυντή αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία κρίσεως για το λόγο ότι ο Διευθυντής βρίσκεται σε μοναδική θέση να γνωρίζει τις ανάγκες της υπηρεσίας και να εκτιμά τις ικανότητες των υποψηφίων προς εκτέλεση των καθηκόντων μιάς θέσης. Οι συστάσεις είναι ένα ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης, προσδιοριστικό και επαυξητικό της αξίας των υποψηφίων, που δε μπορεί να παραγνωρίζεται από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία.
- 15
- (5) Έχει επίσης τονιστεί πως η αρχαιότητα δεν είναι το καθοριστικό κριτήριο για προαγωγή αλλά υπερισχύει μόνον όταν τα άλλα δύο κριτήρια είναι κατά το μάλλον ή ήττον ίσα.
- 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ioannides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1089,

30

Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4725,

Δρουσιώτης κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1984,

Θωμά ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου (1991) 4 Α.Α.Δ. 4188,

35

Papadopoulos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070,

Evangelou v. Republic (1965) 3 C.L.R. 292,

40

Republic v. Papaonisiforou (1984) 3 C.L.R. 370,

Χαραλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 414,

Stavrou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 725,

<i>Leonidou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1918,</i>	
<i>Stephanou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 779,</i>	
<i>Δημοσθένους κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 1720,</i>	5
<i>Piperi v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306,</i>	
<i>Paramichael v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1357,</i>	10
<i>Ευαγγέλου ν. Κεντρικής Τράπεζας (1989) 3 Α.Α.Δ. 3051,</i>	
<i>Ραφτόπουλος ν. Ε.Δ.Υ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 223,</i>	
<i>Ηλιάδης κ.ά. ν. Χριστοφή (1991) 3 Α.Α.Δ. 25,</i>	15
<i>Μαραθεύτη ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 531,</i>	
<i>Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106,</i>	20
<i>Paramichael v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1357,</i>	
<i>Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3 Α.Α.Δ. 823,</i>	
<i>Λύονα κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,</i>	25
<i>Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,</i>	
<i>Tokkas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 361,</i>	30
<i>Paraioannou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1444,</i>	
<i>Λουκαΐδης ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2778,</i>	
<i>Πούλλου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1096,</i>	35
<i>Λοιζίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4742,</i>	
<i>HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041.</i>	40
Προσφυγή.	

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση

Πρώτου Λειτουργού Αρχείων και Επικοινωνιών (Τακτικός Προϋπολογισμός) Υπουργείο Εξωτερικών, αντί του αιτητή.

Κ. Λοΐζου, για τον Αιτητή.

5

Α. Βασιλειάδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Α.Σ. Αγγελίδης και Α. Κωνσταντίνου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

10

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο τη πιο κάτω θεραπεία:

15

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των Καθ'ων η Αίτηση, που δημοσιεύτηκε στην υπ' αριθμό 2742 Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημ. 9.10.1992, αρ. γνωστ. 3174, με την οποία προήγαγαν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Ανδρέα Βυρίδη, αντί του Αιτητή στη μόνιμη θέση Πρώτου Λειτουργού Αρχείων και Επικοινωνιών (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπουργείο Εξωτερικών, από την 1.9.1992, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή στερημένη οιοσδήποτε εννόμου αποτελέσματος.”

20

25

Η θέση Πρώτου Λειτουργού Αρχείων και Επικοινωνιών ήταν θέση προαγωγής και η Επιτροπή στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 18/2/1992 αποφάσισε να προβεί στην πλήρωσή της, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 29(3) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, χωρίς την προηγούμενη πρόταση της αρμόδιας αρχής.

30

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής ημερομηνίας 13/8/1992 προσήλθε ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών στη διάθεση του οποίου τέθηκαν οι προσωπικοί φακέλοι και οι φακέλοι των υπηρεσιακών εκθέσεων των δύο προαξιίμων υποψηφίων, αιτητή και ενδιαφερόμενου μέρους. Ο Γενικός Διευθυντής, αφού σύστησε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος, αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

35

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

40

Εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης και τους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων, έλαβε υπόψη τις κρίσεις και τη σύσταση του Διευθυντή, καθώς και το περιεχόμενο

των εμπιστευτικών/υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων στο σύνολό τους και σημείωσε ενδεικτικά τις αξιολογήσεις στις εκθέσεις αυτές κατά τα πέντε τελευταία χρόνια.

Έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους και έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, αξία - προσόντα - αρχαιότητα, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέας Βυρίδης, ο οποίος είχε και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, υπερείχε του άλλου υποψηφίου, τον επέλεξε ως τον πιο κατάλληλο και αποφάσισε να προσφέρει σ' αυτόν προαγωγή στη θέση από 19/9/1991. 5 10

Η Επιτροπή δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι επιλέγοντας το ενδιαφερόμενο μέρος έλαβε υπόψη την υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα. Έχοντας όμως υπόψη ότι οι δύο υποψήφιοι ήταν ισάξιοι στις εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις των τελευταίων ετών, την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε πείρα στα θέματα αρχείου και τη δήλωση του Γενικού Διευθυντή, ο οποίος είχε άμεση γνώση της προσφοράς των δύο υπαλλήλων, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος θα ανταποκρινόταν πολύ καλύτερα στα καθήκοντα της θέσης, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε. 15 20

Αποτέλεσε βασικό επιχείρημα του δικηγόρου του αιτητή ότι στο κριτήριο της αξίας ο αιτητής υπερείχε λόγω του ότι προΐστατο του Κλάδου Επικοινωνιών και κατά συνέπεια αξιολογείτο για πλέον υπεύθυνα καθήκοντα από εκείνα του ενδιαφερόμενου μέρους. 25

Οι αρχές που διέπουν το ζήτημα, όπως διαμορφώθηκαν από τη νομολογία, καταρρίπτονται το πιο πάνω επιχείρημα. 30

Σύμφωνα με το άρθρο 35(3) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, "Οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων για προαγωγή αποφασίζονται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα". Κατά συνέπεια, οι διεκδικήσεις για προαγωγή υπαλλήλων που κατέχουν την ίδια θέση γίνονται με βάση τα θεσμοθετημένα κριτήρια και δεν μπορούν να μεταβάλλονται ανάλογα με τα ιδιαίτερα καθήκοντα τα οποία αυτοί εκτελούν. Η φύση των καθηκόντων δεν αποτελεί νόμιμο κριτήριο επιλογής και ο υπάλληλος στον οποίο ανατέθηκαν υποδεέστερα ή περιορισμένα καθήκοντα δεν μπορεί να τίθεται σε δυσμενέστερη θέση από εκείνον στον οποίο παρασχέθηκε η ευκαιρία για ευρύτερη ανάπτυξη των ικανοτήτων του. [Βλέπε σχετικά, *Ioannides ν. R.* (1986) 3 C.L.R. 1089, *Ανδρόνικος Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4725, *Δρουσιώτης κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1984 και *Γεώργιος Θωμά ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 35 40

4188].

5 Μέτρο κρίσης της αξίας των υποψηφίων είναι η επιτυχία με την οποία ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται, όπως αυτή αντικατοπτρίζεται στις ετήσιες υπηρεσιακές τους εκθέσεις. [Βλέπε *Papadopoulos v. R.* (1982) 3 C.L.R. 1070, *Evangelou v. R.* (1965) 3 C.L.R. 292, *R. v. Papaonisiforou* (1984) 3 C.L.R. 370 και *Αντώνιος Χαραλαμπίδης v. Ε.Δ.Υ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 414].

10 Στην υπό εξέταση περίπτωση οι εμπιστευτικές εκθέσεις αποκάλυπταν ισότητα των δύο υποψηφίων στο κριτήριο της αξίας· εάν ήθελε δοθεί κάποια ελαφρά υπεροχή, αυτή θα ευνοούσε το ενδιαφερόμενο μέρος Βυρίδη ο οποίος στην εμπιστευτική του έκθεση για το 1978 είχε βαθμολογηθεί “Εξαιρετος” έναντι “Λίαν Καλός” του αιτητή.

15

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών σύστησε για προαγωγή στην επίδικη θέση το ενδιαφερόμενο μέρος, αναφέροντας ότι,

20

“Και οι δύο υποψήφιοι, Κούτας Λοΐζος και Βυρίδης Ανδρέας, δεν κατέχουν το πλεονέκτημα. Τα προσόντα και των δύο είναι περίπου τα ίδια, ο Κούτας έχει το Full Technological Certificate από το City and Guilds of London Institute, ο δε Βυρίδης έχει δίπλωμα της Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο Βυρίδης από το 1962 και για τα εννέα πρώτα χρόνια της υπηρεσίας του εργαζόταν σε γραφειακά καθήκοντα και έχει εμπειρία σε θέματα αρχείου. Από την 1.6.71 τόσο ο Βυρίδης όσο και ο Κούτας απασχολούνται στην Τηλετυπική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών και εκτελούν τα ίδια καθήκοντα. Ο Κούτας έχει αρχαιότητα στην προηγούμενη θέση, αλλά ο Βυρίδης έχει πιο εκτεταμένη πείρα, συμπεριλαμβανομένης και της πείρας στα αρχεία.

25

30

35 Λόγω της άμεσης γνώσης που έχει για την προσφορά τους και λαμβάνοντας υπόψη την απόδοση, την επάρκειά τους, την πείρα και τα λοιπά στοιχεία αξιολόγησης στο σύνολό τους κρίνει ότι ο Βυρίδης θα ανταποκριθεί πολύ καλύτερα στα καθήκοντα που εξυπακούει η θέση του Πρώτου Λειτουργού Αρχείων και Επικοινωνιών και τον συστήνει για προαγωγή.”

40

Η σύσταση του Διευθυντή στην υπό εξέταση υπόθεση ήταν λεπτομερής, δεόντως αιτιολογημένη, ικανοποιούσε τις απαιτήσεις του σχετικού άρθρου του Νόμου και καθιστούσε ευχερή το δικαστικό της έλεγχο.

Συγκρίνοντας τους δύο υποψηφίους ο Διευθυντής ορθά κατέληξε ότι τα προσόντα και των δύο ήταν περίπου τα ίδια, το συμπέρασμα του δε αυτό βρισκόταν σε πλήρη συμφωνία με τη νομολογιακή αρχή ότι η κατοχή επιπρόσθετων προσόντων μη απαιτούμενων από τα Σχέδια Υπηρεσίας αποτελεί παράγοντα περιθωριακής σημασίας και οριακής μόνο βαρύτητας. [Βλέπε σχετικά, *Stavrou v. R.* (1987) 3 C.L.R. 725, *Leonidou v. R.* (1986) 3 C.L.R. 1918, *Stephanou v. R.* (1986) 3 C.L.R. 779 και *Ανδρέας Δημοσθένους κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1720].

Αντίθετα προς τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή, ότι η αναφορά του Διευθυντή στα γραφειακά καθήκοντα που εκτελούσε το ενδιαφερόμενο μέρος από το 1962 μέχρι το 1971 συνιστούσε πλάνη περί τα πράγματα, η αναφορά αυτή υποστηριζέτο πλήρως από το περιεχόμενο των φακέλων της διοίκησης που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο και ειδικότερα από τις σελίδες 13-36 του προσωπικού φακέλου και τις σελίδες 1-6 του φακέλου των εμπιστευτικών/υπηρεσιακών εκθέσεων του ενδιαφερόμενου μέρους.

Στη σύστασή του ο Διευθυντής δεν παρέλειψε ν' αναφερθεί στην αρχαιότητα του αιτητή, πρόσθεσε όμως ότι το ενδιαφερόμενο μέρος, που διορίστηκε στη Δημόσια Υπηρεσία από το 1962 και για τα πρώτα εννέα χρόνια της υπηρεσίας του εκτελούσε γραφειακά καθήκοντα, είχε πιο εκτεταμένη πείρα σε θέματα αρχείων, γεγονός που τον καθιστούσε καταλληλότερο για προαγωγή.

Όπως έχει καθιερωθεί από τη νομολογία, πείρα την οποία αποκτά υπάλληλος εργαζόμενος υπό συγκεκριμένη ιδιότητα αποτελεί παράγοντα ο οποίος εμπίπτει στην αξία του. [Βλέπε σχετικά, *Piperi v. R.* (1984) 3 C.L.R. 1306, 1310, *Papamichael v. R.* (1987) 3 C.L.R. 1357, *Ιωσήφ Ευαγγέλου ν. Κεντρικής Τράπεζας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 3051, *Μιχαλάκης Ραφτόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 223 και *Σπύρος Ηλιάδης κ.ά. ν. Χρυσόστομου Χριστοφή* (1991) 3 Α.Α.Δ. 25].

Πέρα από τα θεσμοθετημένα κριτήρια, ο Διευθυντής βάσισε τη σύστασή του και στην προσωπική του γνώση για την προσφορά, απόδοση και υπηρεσιακή επάρκεια των δύο υποψηφίων. Λόγω της γνώσης αυτής ο Διευθυντής έκρινε πως το ενδιαφερόμενο μέρος θα ανταποκρινόταν πολύ καλύτερα στα καθήκοντα που απαιτούσε η υπό πλήρωση θέση. Όπως, πολύ πρόσφατα, τονίστηκε στην απόφαση *Μαρία Μαραθεύτη ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 531,

“Δεν πρέπει, νομίζω, να παροράται το γεγονός πως η αξιολόγηση των υποψηφίων δεν γίνεται μόνο, και σύμφωνα με τα στοι-

5 χεία των φακέλων και τα τυπικά προσόντα και την αρχαιότητά τους, αλλά και βάσει της συνολικής επάρκειας και ικανότητάς τους να αποδώσουν στην επίδικη θέση. Είναι ακριβώς για την ορθή αξιολόγηση αυτής της συνολικής εικόνας που ο νόμος προβλέπει ειδικά για συστάσεις του διευθυντή.”

10 Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως η σύσταση του Διευθυντή αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία κρίσεως για το λόγο ότι ο Διευθυντής βρίσκεται σε μοναδική θέση να γνωρίζει τις ανάγκες της υπηρεσίας και να εκτιμά τις ικανότητες των υποψηφίων προς εκτέλεση των καθηκόντων μιάς θέσης. Οι συστάσεις είναι ένα ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης, προσδιοριστικό και επανυζητικό της αξίας των υποψηφίων, που δε μπορεί να παραγνωρίζεται από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. [Βλέπε *R. v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, 15 110-111, *Papamichael v. R.* (1987) 3 C.L.R. 1357, *Δημοκρατία ν. Παπάμιχαηλ* (1989) 3 Α.Α.Δ. 823 και *Λύωνα κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038].

20 Έχει επίσης τονιστεί πως η αρχαιότητα δεν είναι το καθοριστικό κριτήριο για προαγωγή αλλά υπερισχύει μόνον όταν τα άλλα δύο κριτήρια είναι κατά το μάλλον ή ήττον ίσα. [Βλέπε *Hadjisavva v. R.* (1982) 3 C.L.R. 76, 79, *Tokkas v. R.* (1983) 3 C.L.R. 361, *Papaioannou v. R.* (1987) 3 C.L.R. 1444, *Ιωάννης Λουκαΐδης ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2778, *Ηλίας Πούλλου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 25 Α.Α.Δ. 1096 και *Γεώργιος Λοιζίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4742].

30 Η διαφορά των δύο υποψηφίων σε αρχαιότητα, που αναμφισβήτητα ευνοούσε τον αιτητή, υπήρχε μόνο σε προ-προηγούμενη θέση. Αμφότεροι κατείχαν τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα. Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε δίπλωμα Νομικής, το οποίο όμως δεν απαιτείτο από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Σε αξία, με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις, αιτητής και ενδιαφερόμενος ήταν περίπου 35 ίσοι, πλην όμως ο ενδιαφερόμενος είχε υπέρ του τη σύσταση του Διευθυντή η οποία δημιούργησε το στοιχείο του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή.

40 Η Επιτροπή καταλήγοντας στην απόφασή της ασχολήθηκε με την αρχαιότητα του αιτητή και παρέθεσε όλα τα στοιχεία με βάση τα οποία εξάσκησε την κρίση της.

Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή υπό την έννοια που έχει αποδοθεί στον όρο στην υπόθεση *Hadjisavva v. R.* (1982) 3 C.L.R. 76 και υιοθετηθεί από την Ολομέλεια στην υπόθεση

HadjiIoannou v. R. (1983) 3 C.L.R. 1041.

Η απόφαση της Επιτροπής ήταν εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο δε μπορεί να την υποκαταστήσει με τη δική του κρίση.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διάταγμα ως προς τα έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*